

Uchwała Nr III/22/2024
Rady Miasta Zakopane
z dnia 13 czerwca 2024 r.

w sprawie nadania tytułu Honorowego Obywatela Miasta Zakopanego

Na podstawie art.18 ust.2 pkt.14 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2024.609 t.j.) Rada Miasta Zakopane uchwala co następuje;

§ 1.

Za promocję miasta poprzez propagowanie kultury muzycznej jak również dbałość o dziedzictwo, jako wyraz uznania nadaje się tytuł: Honorowego Obywatela Miasta Zakopane Panu Andrzejowi Zielińskiemu.

§ 2.

Wykonanie Uchwały zleca się Przewodniczącemu Rady Miasta.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miasta

Grzegorz Józkiewicz

UZASADNIENIE

Andrzej Zieliński - artysta muzyk, kompozytor, aranżer i wokalista, który swoją wieloletnią twórczością promował nie tylko Zakopane i Podhale, ale stał się ambasadorem wysokiej kultury muzycznej w Polsce i za granicą. Bez patosu możemy powiedzieć, że jest artystą wielkiego formatu o międzynarodowej sławie i empatycznym, wrażliwym człowiekiem. Andrzej Zieliński pochodzi z rodziny, w której połączyły się dwa żywioły kulturowe – ojciec Franciszek pochodził spod Rzeszowa, był prawnikiem i muzykiem Filharmonii Krakowskiej, a matka Zofia pochodziła z podhalańskiego rodu Cukrów.

Urodził się w 1944 roku w Gdowie pod Krakowem. Ukończył średnią szkołę muzyczną, a później studiował w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie w klasie pianistyki i kompozycji. Już w czasie studiów założył zespół „Sekstet Krakowski”, w którym grał na fortepianie jako lider. Ważnym wydarzeniem artystycznym w jego życiu było powstanie w 1965 roku rockowego zespołu „Skaldowie”. Andrzej Zieliński założył tę formację z młodszym bratem Jackiem, również absolwentem PWSM w Krakowie, braćmi Kaczmarskimi oraz Feliksem Naglickim i Jerzym Fasińskim. Grupa szybko zdobyła ogólnopolską popularność. Warto podkreślić, że muzycy oprócz klasycznego rocka i rock’n rolla promowali kulturę góralską. To oni pierwsi wprowadzili gwara podhalańską do muzyki rozrywkowej. Do dziś znane są kompozycje, np. „Z kopyta kulig rwie” czy „Na wirsycku”.

Andrzej Zieliński skomponował ponad 260 utworów, a razem grupą Skaldowie w latach 1965 – 1982 wykonywał około 400 kompozycji. Ponadto jest kompozytorem piosenek dla wielu artystów polskiej sceny, np. Maryli Rodowicz, Ireny Jarockiej, Stana Borysa, Łucji Prus, Andrzeja Dąbrowskiego. Zwykle były to utwory do słów uznanych luminarzy słowa: Leszka Aleksandra Moczulskiego, Ewy Lipskiej, Wojciecha Młynarskiego, Agnieszki Osieckiej. Muzyk w młodości był związany bezpośrednio z Zakopanem. Tu miał dom na ulicy Szymanowskiego. Tu urodziły się jego dzieci – Agnieszka i Bartłomiej. Artysta w latach 1981 – 1990 mieszkał i koncertował w Stanach Zjednoczonych. Środowisko Polonii przyjęło go z życzliwością, a artysta odwdzięczał się licznymi koncertami w Nowym Jorku, Chicago, Jersey. Jednak trzeba powiedzieć, że pierwsze miesiące były trudne, bo tęsknota za domem rodzinnym, Zakopanem, przyjaciółmi w Krakowie była „ciężkim kamieniem” na wrażliwym artystycznie sercu. Jednym z powodów pozostania na emigracji w 1981 roku było wprowadzenie w Polsce stanu wojennego, a drugim – też istotnym – możliwość większego zarobkowania. Takiego losu doświadczyli również inni artyści i miliony „zwykłych” Polaków. Po upadku komunizmu artysta myślał o powrocie do ojczyzny. Nastąpiło to definitywnie w połowie lat dziewięćdziesiątych, kiedy to muzyk zdecydował się na powrót do kraju na stałe.

Trzeba również podkreślić, że Andrzej Zieliński z zespołem „Skaldowie” był jednym z pierwszych twórców w Polsce rocka progresywnego (tzw. art- rocka), obok Czesława Niemena, grupy SBB czy „Klan”. Wyrazem tego były utwory, np. suita „Krywaniu, Krywaniu” (1972) – nota bene ulubiona pieśń jego matki, „Stworzenia świata część druga” (1974), „Podróż magiczna” (1978), „Zimowa bajka” (1974). Szczególnie w pierwszej suicie jest wyraźne nawiązanie do kultury podhalańskiej. Zespół stał się ikoną muzyki rockowej i śmiało mógł konkurować z takimi formacjami Europy Zachodniej jak: Deep Purple, King Crimson, Genesis czy Emerson, Lake & Palmer, a także formacjami Europy Środkowej jak: Omega czy Bijelo Dugme. A sam kompozytor, wokalista i aranżer dorównywał takim liderom jak: John Lord, Keith Emerson, Janos Kobor czy Goran Bregovic.

Andrzej Zieliński z zespołem „Skaldowie” koncertował w wielu krajach Europy, np. Niemczech, Holandii, Belgii, Związku Radzieckiego, Wielkiej Brytanii, Węgrzech, grając rocka i rock’n rolla

od Władysława po Paryż, a także w Ameryce Północnej – USA i Kanadzie, co przyniosło mu międzynarodową popularność. Jego kompozycje, np. „Cała jesteś w skowronkach”, „W żółtych promieniach liści”, „Kulig”, „Prześlizna wiolonczelistka”, „Medytacja wiejskiego listonosza”, „Szanujmy wspomnienia”, „Nie widzę ciebie w swych marzeniach”, „Szanujmy wspomnienia”, „Twą jasną widzę twarz”, „Wiosna” na stałe weszły do kanonu polskiej muzyki rozrywkowej. Twórca był wielokrotnym laureatem na Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu. Miało to miejsce w latach 1966 – 1980. Po wielu latach tułaczki między Krakowem a Jersey City, między Polską a Ameryką nagrał solową płytę „Znów od zera” (2000r.), a z zespołem „Skaldowie” płytę „Harmonia świata” (2005r.) i „Skaldowie dzieciom” (2007r.).

Współcześnie muzyk udziela się artystycznie i społecznie również w Gdowie, prowadzi chór dziecięcy. Gmina tej podkrakowskiej miejscowości nadała mu honorowe obywatelstwo. W ostatnich latach koncertował z zespołem „Skaldowie” w różnych miastach Polski, niejednokrotnie z uznanymi artystami polskiej sceny muzycznej, np. Edytą Górniak, Justyną Steczkowską, Januszem Radkiem, Anią Rusowicz. Czasem występowały z nim uzdolnione muzycznie dzieci obu braci Zielińskich – Agnieszka, Bartek, Gabriela, Bogumił. W tym roku muzyk kończy 80. lat i nadal jest aktywny twórczo. Jest człowiekiem o dość łagodnym usposobieniu (co bywa u artystów rzadkością), profesjonalistą w pracy zawodowej, o wielkim potencjale twórczym. Jest zawsze chętny do rozmowy (jeśli tylko zdrowie pozwala). Artysta wielokrotnie udzielał wywiadów telewizyjnych i prasowych. Był zapraszany do jury konkursów muzycznych i zawsze kierował się zawodowym obiektywizmem. Przez pewien czas mieszkał pod Giewontem.

Do tej pory Andrzej Zieliński za twórczość artystyczną otrzymał liczne nagrody i odznaczenia, m. in:

- 1971 – nagroda na Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu za aranżację piosenki „Wszystkim zakochanym”
- 1972 – nagroda specjalna na Festiwalu Opolskim za piosenkę „Pod śliwką” (sł. A. Borowa)
- 1973 – wyróżnienie na Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu za wykonanie wraz ze Skaldami piosenki „Na granicy dnia” (sł. L. A. Moczulski)
- 1975 – laureat pierwszej nagrody na Festiwalu Opolskim za wykonanie ze Skaldami piosenki „Życzenia z całego serca” (sł. A. Jastrzębiec - Kozłowski)
- 1979 – Srebrny Krzyż Zasługi
- 1980 – wraz ze Skaldami wyróżnienie na Festiwalu Opolskim za piosenkę „Twą jasną widzę twarz” (sł. L. A. Moczulski)
- 2006 – odznaczony przez ministra kultury i dziedzictwa narodowego Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”

Przewodniczący Rady Miasta

Grzegorz Józkiewicz